

„JAK DBAĆ O ROZWÓJ EMOCJONALNY DZIECI TRZYLETNICH W PRZEDSZKOLU”

Słowo emocja wywodzi się z łacińskiego czasownika „moterne” poruszać, natomiast przedrostek „e” oznacza mniej więcej „ku czemuś”, co oznacza skłonność do działania zawierającą się w każdej emocji. O tym, że emocje pobudzają do działania zauważyć można najwyraźniej obserwując dzieci. Małe dzieci nie potrafią maskować i skrywać swoich uczuć w przeciwieństwie do osób dorosłych. Dziecko odzwierciedla swoje emocje w zachowaniu poprzez różne gesty, ruchy, mimikę twarzy, w płaczu, w różnych okrzykach. Są to jednak uczucia prymitywne, które z biegiem czasu zaczynają się rozwijać i różnicować.

Dzieje się to między innymi za sprawą zdobytych przez dziecko doświadczeń w środowisku w jakim wznasta i wychowuje się. Przedszkole stwarza dziecku bardzo dobre warunki dla rozwoju jego życia emocjonalnego. W procesie wychowawczo-dydaktycznym dziecko zaczyna wzbogacać i kształtować swoje emocje poprzez kontakty z innymi dziećmi oraz pod wpływem własnej działalności wspomaganą przez osoby dorosłe. Istotną rolę w tym procesie odgrywa nauczyciel-wychowawca grupy. Na nim właśnie spoczywa obowiązek harmonijnego rozwoju emocji każdego dziecka w grupie. Mały wychowanek pod czułym okiem „swojej pani” dojrzewa i kształtuje swoją inteligencję emocjonalną.

Pracując z dziećmi trzyletnimi mam doskonałą okazję, aby monitorować ich rozwój emocjonalny. Z doświadczenia wiem, że zależy on między innymi od pewnych warunków jakie należy stworzyć każdemu dziecku zwłaszcza wtedy, kiedy po raz pierwszy przekracza próg przedszkola. W początkowym okresie pracy z dziećmi trzyletnimi bardzo przydatny jest plan adaptacyjny przedszkola. Powinien on zawierać szereg propozycji działań nauczycieli w oparciu o ścisłą współpracę z rodzicami i środowiskiem lokalnym. Działania te mają na celu bliższe poznanie dziecka i jego rodziny dla pomyślnej adaptacji. Przykładem może posłużyć między innymi „dzień otwarty” zorganizowany w przedszkolu czy też przeprowadzenie ankiety wśród rodziców nt. ich oczekiwań wobec przedszkola. Nauczyciel pełniący opiekę nad dziećmi w tym okresie musi wykazać dużo cierpliwości i pokory. Powinien otoczyć dzieci wyjątkową atmosferą życzliwości, ciepła i spokoju. Zaakceptować każde dziecko i szanować je będąc z nim blisko i bawiąc się z nim. Pozwalać mu samodzielnie odkrywać świat i cieszyć się razem z nim z tych odkryć. Obok udzielanych rad i wskazówek nauczyciel powinien wysłuchać tego co dziecko ma do powiedzenia i pozwolić mu na wyrażanie swoich emocji. Ważną sprawą jest również to, aby w procesie

wychowawczo- dydaktycznym przeważały emocje pozytywne. Należy zatem dostarczać i utrzymywać wśród dzieci takie emocje jak radość, miłość, czułość, życzliwość, szczęście czy zadowolenie. Gdyż tylko takie emocje pozwalają dziecku czuć się dobrze w środowisku przedszkolnym i gwarantują zaspokojenie jego podstawowych potrzeb. Dziecko wychowane tylko w takim klimacie jest pogodne i otwarte na świat. Wykazuje cechy zrównowżenia emocjonalnego i z łatwością poradzi sobie z różnymi trudnościami, które napotka w nowym środowisku.

Reasumując warto jeszcze raz podkreślić, że otwartość, czułość, trwałe kontakty, współdziałanie z dzieckiem i jego rodziną, poszanowanie godności – to atrybuty nauczyciela, który zapewni dziecku dobry start emocjonalny w strukturze życia społecznego.

Opracowanie - Ewa Pańtak